

[Parkov.]

darmeriet. Jeg tror nu ikke, dette vil være i nogen Maade fyldestgørende, men jeg har tidligere ved denne Sags Behandling udtalt, at dette er et Spørgsmaal, som vi, der i sin Tid var imod den Indskrækning, som blev foretaget i Grænsegendarmeriet, vilde tage op til Overvejelse; det er imidlertid kædet sammen med Forslaget om Vagtværn og Statsmarine, og som Følge deraf kan vi ikke indlade os paa det. Det er ogsaa ganske interessant at se, at der fra Gendarmernes Forening fremkommer en Udtalelse om, at det er Opgaver, de overhovedet slet ikke mener at have noget med at gøre; de er Told- og til en vis Grad Grænsepoliti, men de Opgaver, her kommer til at paahvile Vagtkorpset og Statsmarinen, ligger efter denne Forenings Mening ganske over deres Evner.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonson skelner mellem Kampopgaver og krigsmæssige Opgaver. Det vil nu ikke være let i alle Tilfælde at angive, hvor Grænsen ligger. Naar Talen er om Neutralitetskrænkelser, har der været fremsat den Anskuelse, at de uforsætlige kunde og burde vi maaske modsætte os, medens Modstand mod de forsætlige vilde falde ind under de krigsmæssige Opgaver, hvis Løsning hverken Vagtkorps eller Statsmarine skal eller bør indlade sig paa. Jeg vil nu dog tro, at Forholdet er lige det omvendte. En uforsættlig Neutralitetskrænkelse vil formentlig ophøre ganske af sig selv, saa snart det af vedkommende er erkendt, at han virkelig har begaaet en Neutralitetskrænkelse. Naar den har været uforsættlig, vil han naturligvis aflade derfra, men en forsættlig Krænkelse indebærer uoverskuelige Følger for os, hvis vi ikke har Midler til dens Afvisning, eller hvis vi ikke anvender de forhaandenværende Midler dertil.

Et Forsøg paa med væbnede Styrker at krænke vor Grænse skal formentlig efter Forslaget tilbagevises, hvis Styrkerne bestaar af irregulære Korps — og jeg forstaa ogsaa af Udvalgets ærede Ordfører, at saadanne Opgaver kunde komme til at foreligge —, men det skal ikke tilbagevises, hvis det er Tropper, som hører til vedkommende Magts lovlige militære Organer, i hvert Fald ikke, hvis disse er overlegne i Tal. Men saadanne Distinktioner vil blive meget vanskelige at respektere under alle Forhold, og Følgen kan blive, at Vagtstyrken ved Grænsen mulig i den Tro, at de har underlegne Styrker overfor sig, indlader sig paa en Kamp, som de mulig ikke kan frigøre sig fra, naar det viser sig, at deres Modstandere i Virkeligheden var dem betyde-

lig overlegne, og Følgen deraf vil altsaa blive katastrofal for Korpset.

Om de irregulære Styrker siger man nu, at de har jo ingen Forbindelse med Staten, dér vil jo Staten kunne gribe ind. Det skal man ikke være saa helt sikker paa, at ikke netop irregulære Styrker kan begynde, og, hvis de opnaar Resultater, kan blive Forløbere for Statens Indgriben. Imidlertid tror jeg jo, at hvis der var Tale om, at der ved Grænsen optraadte irregulære Styrker eller, som man har udtrykt det, Bander, saa vil de formentlig være udstyret paa en saadan Maade og komme til Stede i et saadant Antal, at Vagtkorpset, eller rettere den Del af Vagtkorpset, der er ved Grænsen, vil være ude af Stand til at modstaa et Overfald dér. Er de først kommet over Grænsen, er det ganske naturligt, at de vil forsøge en Fremrykning videre i de danske Landsdele. Det er det, man er ængstelig for i Sønderjylland, og det er det, man henvender sig her til os om og siger: Vi, som har prøvet, hvad det vil sige at være i Udlændighed, ønsker frem for alt, at den danske Rigsdag skal skaffe os et saadant Værn, at vi i nogen Maade kan have vor Grænse betrygget.

Der er jo ogsaa dette Spørgsmaal — jeg har tidligere tilladt mig at gøre opmærksom derpaa for deres Vedkommende, som gaar med til at lade sig indtegne i Rullen —, om de er ganske klar over, hvad det er for Pligter, de paatager sig i saa Henseende. Man har tidligere villet holde paa, at det er kun en Bevogtning, der er Tale om, det er ikke krigsmæssige Opgaver. Det er maaske nok Kamp-, men det er ikke krigsmæssige Opgaver. Det er en Bevogtning, det gælder om, og naar man bliver godt betalt for en Bevogtning, skulde man vel ikke være saa ængstelig for at paatage sig den. Jeg skal i saa Henseende minde om Tillæg B. i Rigsdagstidende for den ordentlige Samling 1925—26, der indeholder følgende Udtalelser (Sp. 507), som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere lidt af. Der staa:

„I de fra militær Side overfor Udvalget afgivne Erklæringer ser Flertallet ingen Grund til at foretage Ændringer i Lovforslaget. Erklæringerne har ikke beskæftiget sig med Forslagenes tekniske Indhold“

— det er nu ikke helt rigtigt, men saadan staaer der —

„men har væsentlig bestaaet af folkeretlige Betragtninger og Vurderinger af Danmarks mellemfolkelige Stilling. Fra Mindretallets Side er der lagt Vægt paa